

[Kirkeministeren.]

Vordingborg Kirke, at naar der tidligere er ydet Støtte f. Eks. til Stege Kirke, ligger det i hvert Fald før min Administrationstid, og jeg ved ikke, med hvilken Begrundelse det er sket, ej heller, om Forholdene er ganske parallelle, hvad der vel maa være det afgørende i Sagen. Naar jeg ikke har stillet Forslag med Hensyn til Vordingborg Kirkes Istandsættelse, har det for mit Vedkommende været motiveret ved, hvad jeg fremdeles synes, jeg maa fastholde, at der ikke er Tale om en virkelig Restauration af Kirken; der er Tale om Inventarets Fornyelse, ganske vist en stor Udgift, som jeg nok kan forstaa, man kan føle trykkende, naar Forholdene, som det nu oplyses for mig, af andre Grunde er vanskelige for Kommunen, men derfor tør man jo ikke forlade Principperne, dersom man anser dem for rigtige. Og naar det ærede Medlem Hr. Andreasen sagde, at der er ydet Støtte til Istandsættelse af mange andre Kirker, har det dog vistnok altid — saaledes forekommer det mig fra den Tid, jeg har haft Ansvaret for — drejet sig om Sogne eller Menigheder, som i langt mindre fyldestgørende Grad havde Evne til at bære store Udgifter ved Istandsættelsen af den Kirke, som de, maaske næsten endogsaa mod deres Villie, havde faaet overdraget. Jeg kan foreløbig ikke se, at man under den vanskelige Situation, hvori vi er stedt, og med de mange Krav, der paa det Budget, som jeg bærer Ansvaret for, stilles til mig, kan faa Plads til Vordingborg Kirke.

Noget lignende vil gælde Spørgsmaalet om Humlebæk Kirke — Samraadet om denne er jo nævnt af det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen — og Slangerup Kirke, som det samme ærede Medlem omtalte. Det er ganske vist en kedelig Ulykke, der er overgaaet Humlebæk Kirke ved det Angreb, som Kirkens Tag og Træværk har været Genstand for; det er en stor Udgift, men det forekommer mig, at den maatte kunne bæres, og ogsaa her vil jeg gerne sige, at jeg under Hensyn til de andre Bevillinger, som jeg synes maa gaa forud for denne, ikke har kunnet finde Plads til den; jeg ved heller ikke, om jeg kunde vinde Finansministeriets Billigelse af en Bevilling til Humlebæk Kirke. Hvad Slangerup Kirke angaar, har Ministeriet afkrævet en Erklæring om Kirkens Forhold og Regnskab, og det har vist sig, at den sluttede sit sidste Regnskabsaar med et Overskud; den er da stillet anderledes end de allerfleste af de selvejende Kirker, som næsten alle maa ligne til Udgifterne til Kirkens Drift, og under disse Forhold vil man

ikke ret vel kunne stille Forslag om Statstilskud til Slangerup Kirke.

Jeg ved, at det ærede Medlem Hr. Andreasen ønskede, da han før havde Ordet, ogsaa at pege paa det Samraad, som har været holdt mellem det ærede Finansudvalg og mig vedrørende de før 1919 pensionerede Præstenkers Forhold. Der er sket Henvendelse til mig i Ministeriet fra visse vanskeligt stillede Præstenker, og en lignende Henvendelse har ogsaa Finansudvalget, i hvert Fald det ærede Medlem Hr. Andreasen, modtaget. Vi har talt om denne Sag ved Samraadet, og det er blevet aftalt — det vil jeg gerne, ogsaa efter Opfordring fra det ærede Medlem, sige her —, at der skulde foretages en Undersøgelse af, i hvilket Omfang man muligvis kunde søge Statshjælp til disse Præstenker. Sagen er, at de pensionerede Enkers Forhold er meget forskellige, efter som de er pensionerede før Loven af 1919 eller før Loven af 1913, efter som deres Pension er bestemt efter Kapiteltakst paa Korn eller udelukkende bestemt efter et Pengebeløb, og endelig er der Præstenker, hvis Pension er bestemt efter den sidste Lov, vi har faaet. Forholdet er saa forskelligt, at en Undersøgelse, der tager hvert enkelt af disse Menneskers Sag op til Overvejelse, er fornøden, og en saadan Undersøgelse har jeg lovet Finansudvalget at lade foretage i Kirkeministeriet.

Saa er der endelig Spørgsmaalet om Udstykning af Præstegaardsjorden i Gjested, om hvilken baade det ærede Medlem Hr. Olufson, det ærede Medlem Hr. Holdgaard og det ærede Medlem Hr. Nørskov har udtalt sig. Det ærede Medlem Hr. Nørskov gjorde den Bemærkning, at han ikke skulde opholde sig ved Sagens Forhistorie, og erklærede, at den var blevet fremlagt af de to andre ærede Medlemmer, der havde haft Ordet angaaende Sagen. Jeg vil gerne dertil sige, at Sagens Forhistorie er et ikke uvæsentligt Moment ved Sagens Afgørelse, og jeg kan ikke helt godkende den Skildring af Sagens Forhistorie, som blev givet af det ærede Medlem Hr. Olufson, idet jeg ikke mener, at den givne Fremstilling af Sagen stiller alle Momenter i den fuldkommen nøjagtige Belysning.

Sagen foreligger saaledes, at Præstegaardskommissionen og Menighedsraadene indstillede i Maj 1927, at hele Præstegaardsavlingen skulde forblive ved Præstegaarden. Det er dog nødvendigt at gøre opmærksom paa, at der forelaa fra disse to Myndigheders Side en saadan Indstilling til Kirkeministeriet, og at Kirkeministeriet naturligvis hørte Jordlovsudvalget om Sagen, og at